

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319200291
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319200291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa - Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX, XXX XX K. N. K., proti manželke - P. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX, XXX XX K. N. K., bývajúca na adrese R. XXX, XXX XX R., v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Lenka Špiriaková, PhD., so sídlom J. Milca 11, 010 01 Žilina, IČO: 50 879 324, o rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletému F. B. nar. XX.X.XXXX, v zastúpení kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, bytom u matky, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7P/5/2019-141 zo dňa 9.4.2019, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II., v ktorom súd prvej inštancie maloletého F., nar. XX.X.XXXX, na čas po rozvode manželstva rodičov zveril do osobnej starostlivosti matky s jej oprávnením maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

M e n í rozsudok vo výroku III. o vyživovacej povinnosti otca tak, že:
„Otec je povinný prispievať na výživu maloletého F., nar. XX.X.XXXX, sumou 120 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.“

M e n í rozsudok vo výroku IV. o úprave styku otca s maloletým F. tak, že:
„Upravuje styk otca s maloletým F., nar. XX.X.XXXX, každý páry týždeň od soboty od 10.00 hod. do nasledujúceho dňa - nedele do 17.00 hod, otec prevezme maloletého pred domom, v ktorom matka i s dieťaťom býva a po ukončení styku dieťa matke na tomto mieste odovzdá.“

Matka j e povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť.

N e d o t ý k a sa rozsudku vo výroku I., v ktorom súd manželstvo Q. B. a P. B., rod. A., rozviedol.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej iba „okresný súd“) vo výroku I. rozviedol manželstvo Q. B. a P. B., rod. A., uzatvorené dňa XX.X.XXXX v K. N. K., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu K. N. K. vo zv. X, ročník XXXX, na str. XXX, pod por. č. XX. Vo výroku II. zveril maloletého F. na čas po rozvode do výchovy a starostlivosti matky s jej oprávnením ho zastupovať a spravovať jeho majetok. Vo výroku III. súd otca zaviazal prispievať na výživu maloletého F. sumou 170 eur mesačne, s povinnosťou výživné platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Vo výroku IV. upravil styk otca s maloletým F. každý páry týždeň v roku v sobotu a v nedeľu od 10.00 hod. do 17,00 hod. s tým,

že otec maloleté dieťa prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku dieťa matke odovzdá v mieste jej bydliska. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť. Vo výroku V. súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Na základe vykonaného dokazovania konštatoval splnenie hmotnoprávnych podmienok ustanovenia § 23 Zákona o rodine pre rozvod manželstva navrhovateľa a jeho manželky. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti od januára 2019, nestarajú sa spoločne o maloleté dieťa, nevytvárajú zdravé rodinné prostredie a spolu nehospodária. Vzťahy medzi nimi sú vážne narušené, bez predpokladu obnovenia manželského spolužitia. Obaja manželia s rozvodom súhlasili. Za hlavné príčiny rozvratu manželských vzťahov súd považoval dlhodobý výkon zamestnania navrhovateľa v zahraničí, v dôsledku čoho manželia trávili spolu málo času, vzájomne sa odcudzili, pričom k výraznému odcudzeniu došlo zo strany manželky, ktorá nadviazala mimomanželskú známosť, čím zároveň porušila zásadu manželskej vernosti.

3. Súd upravil práva a povinnosti rodičov na čas po rozvode k maloletému F., ktorého so súhlasom otca zveril do osobnej starostlivosti matky s jej oprávnením maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Upravil styk otca s maloletým každý párný týždeň v roku, v sobotu a v nedeľu od 10.00 hod. do 17.00 hod., súd dodal, že pri uvedenej úprave zohľadnil názor maloletého vyslovený pred kolíznym opatrovníkom ohľadom stretávania sa s otcom a zohľadnil aj súhlas oboch rodičov s úpravou styku v takomto rozsahu. Súd dodal, že je potrebné, aby si otec postupne budoval blízky citový vzťah s maloletým synom tak, aby sa neskôr časový interval ich stretávania postupne zvyšoval. Napokon, stretávanie sa otca s maloletým je možné aj nad rámec súdom určeného styku, keďže manželka sa vyjadrila, že v prípade, že maloletý bude chcieť u otca prespať, alebo bude s ním chcieť byť dlhšie, voči tomuto výhrady mať nebude a toto synovi aj umožní.

4. Rozsah vyživovacej povinnosti navrhovateľa k maloletému upravil súd v rovine právnej podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine. Matka dieťaťa žiadala určiť výživné vo výške 350 eur mesačne tvrdiac, že otec pracovný pomer u posledného zamestnávateľa neukončil z dôležitých dôvodov ale na vlastnú žiadosť, z tohto dôvodu trvala na tom, aby súd pri posudzovaní vyživovacej povinnosti otca vychádzal z jeho príjmov dosahovaných v čase pred jeho evidenciou na úrade práce. Otec dieťaťa s navrhovanou výškou výživného nesúhlasil, neuviedol ale sumu, ktorú by bol ochotný a schopný titulom výživného na svojho syna platiť. Matkou uvádzané výdavky vo vzťahu k maloletému synovi : strava 120 eur, drogeria, hygienické potreby 25 eur, oblečenie 50 eur, cestovné do školy 120 eur, telefón 20 eur, poistenie 20 eur, mimoriadne výdavky na lieky v prípade ochorenia 10 eur, školské aktivity a pomôcky 50 eur (t. j. spolu 415 eur), hodnotil súd za primerané. Matkou tvrdené cestovné náklady súvisiace s dochádzkou maloletého do školy z R. do K. N. K. a späť vo výške sumy 120 eur súd ale považoval za nadhodnotené, vzhľadom na komplikovanú dopravu na danom úseku, ďalej, že maloletý je žiakom 2. ročníka základnej školy akceptoval síce, že ho matka každý deň vozí do a zo školy autom, avšak za primeraný výdavok na cestovné považoval podľa vlastného prepočtu (uvádzaného v bode 18 odôvodnenia rozhodnutia) sumu 80 eur mesačne a túto sumu bral do úvahy pri ustálení výdajov spojených s výchovou dieťaťa. Súd aj náklady na mobilný telefón pre dieťa vo výške tvrdenej sumy 20 eur mesačne považoval za nadhodnotené a ustálil tieto náklady vo výške primeranej sumy 5 - 10 eur mesačne.

5. Dokazovanie preukázalo, že obidvaja rodičia sú nezamestnaní, evidovaní na úrade práce v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Ani jednému z rodičov nebránia vo vykonaní práce žiadne objektívne, resp. subjektívne skutočnosti, napr. nepriaznivý zdravotný stav. Manželka navrhovateľa doposiaľ nikde nepracovala, rodinu zabezpečoval navrhovateľ dlhodobo pracujúci v Írsku. Rozhodol sa ale ukončiť pracovný pomer a začal bývať a pracovať na Slovensku s odôvodnením, že v dôsledku dlhodobej práce v zahraničí prišiel o manželku a chcel by zlepšiť vzťah so synom, ktorému by sa chcel začať venovať. Uvedené dôvody prezentované navrhovateľom pre skončenie pracovného pomeru v zahraničí považoval súd za plne opodstatnené a ukončenie pracovného pomeru u bývalého zamestnávateľa v zahraničí za dôvodné. Neosvojil si tvrdenie manželky, že navrhovateľ pracovný pomer ukončil nie z dôležitých dôvodov. Súd mal za to, že nemožno od navrhovateľa požadovať a dôvodne očakávať, aby naďalej vykonával prácu v zahraničí, keďže na Slovensku má syna, ktorému sa chce začať venovať, starať sa o neho ako i o ďalšiu rodinu a práve z tohto dôvodu pri rozhodovaní o výške výživného nevychádzal z príjmu navrhovateľa dosahovaného u jeho bývalého zamestnávateľa v Írsku, ale z jeho potencionálneho príjmu, ktorý by v obdobnej pracovnej pozícii na území SR mohol dosiahnuť. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že otec/navrhovateľ pracoval v zahraničí dlhodobo v pracovnej pozícii

ako zvärač a na Slovensku na obdobnej pozícii platy zväračov sú 1.000 eur mesačne brutto i viac, vychádzajúc z uvedenej zásady na čas po rozvedení manželstva určil povinnosť otcovi prispievať na výživu maloletého sumou 170 Eur mesačne. Súd mal za to, že možnosti a schopnosti navrhovateľa (ďalej iba „otec“) umožňujú platiť výživné v tejto výške, napokon určená výška výživného je primeraná aj s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a výdajov súvisiacich s jeho výchovou.

6. Podľa § 52 CMP v spojení s § 57 CMP žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

7. Proti rozsudku podal otec v zákonnej lehote odvolanie do všetkých výrokov rozsudku, v ktorom súd upravil práva a povinnosti rodičov k dieťaťu na čas po rozvedení manželstva.

8. Uviedol, že súhlasil so zverením maloletého syna do osobnej starostlivosti matky, stalo sa tak z dôvodu, že po návrate zo zahraničia bolo potrebné si zariadiť záležitosti bývania a práce. V súčasnosti je už zabývaný v byte, kde spoločne bývali s manželkou, maloletý v byte má svoju zariadenú izbu, prostredie je mu známe a on sa medzičasom aj zamestnal vo firme DOPRAVA a SLUŽBY K & T, spol. s r. o., Tvrdí, že sú splnené všetky podmienky na to, aby sa aj on mohol o maloletého osobne starať, žiada v rámci zmeny rozsudku zveriť maloleté dieťa do striedavej starostlivosti oboch rodičov bez určenia výživného, navrhuje, aby prvý a druhý týždeň mesiaca dieťa bolo v starostlivosti matky a tretí a štvrtý týždeň mesiaca v jeho starostlivosti. Keďže sa o maloletého budú obaja starať v rovnakom pomere, žiada súd, aby výživné na dieťa neurčoval.

9. Nesúhlasí ani s určenou výškou výživného na maloletého v sume 170 eur mesačne, pretože nezodpovedá jeho súčasným príjmovým pomerom. Z pracovného pomeru u zamestnávateľa DOPRAVA a SLUŽBY K & T, spol. s r. o., má čistý mesačný príjem vo výške 520 eur. Jeho výdavky predstavujú: platba na správu bytu v sume 120 eur mesačne (došlo k zvýšeniu zo sumy 101 eur na sumu 120 eur k 1.7.2019), platí hypotéku na byt v sume 140 eur mesačne, elektrinu v sume 30 eur mesačne, internet v sume 6 eur mesačne, telefón v sume 25 eur mesačne, cestu do práce v sume 45 eur mesačne, stravu v sume 150 eur mesačne, oblečenie v sume 20 eur mesačne, hygiena v sume 20 eur mesačne a pri pripočítaní výživného v sume 170 eur by jeho mesačné výdavky činili sumu 710 eur. Poukazuje aj na tú skutočnosť, že maloletý medzičasom začal navštevovať školu v mieste bydliska v R., tým odpadli náklady cestovného v sume 80 eur mesačne a podľa jeho názoru výživné na maloletého môže byť určené vo výške sumy 60 eur mesačne, čo by bolo aj zohľadnením základnej zásady - možnosti a schopnosti povinného rodiča a potrieb maloletého dieťaťa.

10. Otec hodnotí súdom vymedzený rozsah jeho stretnutí s maloletým synom za neprimerane krátky, uvádza, že sú zvyknutí s maloletým chodiť na kúpaliská alebo na výlety, na hrady, pričom v prípade určeného času stretnutí 7 hodín by urobiť takéto výlety so synom nestihli. Žiada preto, aby jeho stretnutia s maloletým boli určené dlhšiu dobu, v čase od soboty 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod. Pre prípad, ak by odvolací súd dospel k záveru, že maloleté dieťa ponechá v osobnej starostlivosti matky, domáha sa určenia výživného na maloletého v sume 60 eur mesačne a stretnutia s maloletým synom upraviť v čase od soboty 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod.

11. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca trvala na zverení maloletého syna do svojej osobnej starostlivosti, veď sa aj s otcom dieťaťa na súde takto riadne dohodli. Nesúhlasila, aby súd maloletého zveril do striedavej starostlivosti rodičov, argumentovala v tejto súvislosti, že vzťah syna a otca nie je na takej kvalitatívnej úrovni, ktorá by túto formu starostlivosti o maloletého umožnila. Ani tých pár stretnutí, ktoré otec so synom doteraz absolvoval neprezumuje, že ich vzťah je natoľko zlepšený, že by syn takýto typ starostlivosti akceptoval, navyše táto forma v aktuálnej dobe by nebola v záujme dieťaťa, dodala, že otec zjavne nedokáže pokojne akceptovať skutočnosť, že vzťahy s dieťaťom sa obnovujú a budujú postupne a všetko si vyžaduje svoj čas.

12. Matka poukazuje na to, že otec syna vôbec neberie do svojej domácnosti počas určených termínov stretnutí. Ako aj on sám v odvolaní uvádza, absolvuje s ním rôzne akcie, výlety, kúpalisko, počas stretnutí otec nevyberá pre syna vhodnú, pravidelnú a plnohodnotnú stravu, čo svedčí i o tom, že otec si musí zvyknúť na novú situáciu a osvojiť si všetky aspekty starostlivosti o maloleté dieťa, keďže v dôsledku svojho pobytu v zahraničí sa o neho nikdy po dlhšiu dobu nestaral. Aktuálne je maloletý spokojný a šťastný v nastavenom režime, teda je zvyknutý na jej osobnú starostlivosť a na to, že sa so svojim otcom

stretáva každý páry víkend v sobotu a v nedeľu od 10.00 hod. do 17.00 hod. Režim stretávania sa podľa aktuálneho rozsudku okresného súdu trval len od okamihu vyhlásenia rozhodnutia, nejaké 4 mesiace. S poukazom na skutočnosť, že 9.4.2019 navrhovateľ/otec vyslovil súhlas so zverením maloletého syna do jej osobnej starostlivosti, aj s úpravou rozsahu stretávania, dá sa hovoriť o dosiahnutí rodičovskej dohody, hoc táto vo výroku rozhodnutia, čo do časti starostlivosti ani do časti úpravy styku vymedzená nebola, ona ako matka pochybuje o práve otca na podanie odvolania voči tejto časti rozhodnutia s odkazom na § 122 CMP.

13. Matka uviedla, že stále nemá žiadny príjem, finančne jej vypomáhajú rodičia a priateľ F. T., s ktorým žije i s maloletým synom F. v spoločnej domácnosti. Potvrdila zníženie cestovných nákladov dieťaťa, pretože od septembra 2019 maloletý navštevuje Základnú školu v R., kde bude dochádzať už len autobusom a predpokladané cestovné náklady podľa predpokladanej ceny lístka budú asi v sume 80 eur mesačne. Otcom navrhovanú výšku výživného v sume 60 eur mesačne hodnotí za neprimeranú sumu, nezodpovedajúcu ani sume životného minima na nezaopatrované dieťa, ktoré je od 1.7.2019 vo výške 95,96 eur mesačne. Z navrhovanej sumy 60 eur mesačne nebude schopná synovi zabezpečiť ani stravovanie, nehovoriac už o zabezpečení nejakého záujmu dieťaťa. Rovnako žiada, aby bolo zohľadnené, že maloletému poskytuje osobnú starostlivosť a zabezpečuje mu bývanie, hoc prostredníctvom svojho priateľa F. T..

14. Podľa názoru matky otec je spôsobilý dosahovať vyšší príjem, v zahraničí pracoval ako zvärač a platy zväračov na SVK sa tiež pohybujú okolo 1.000 eur. Predložila pracovné ponuky v strojárstve v okolí, kde sa plat pohybuje od 750 eur mesačne a vyššie. Nie je pre ňu zrejmé, prečo sa otec zamestnal na pomocné práce, keď v minulosti pracoval v strojárstve (je vyučený v tomto odbore) dokonca v zahraničí, ktoré skúsenosti by aj zamestnávateľ ako Schaeffler ocenil, navyše, otec aktívne ovláda aj cudzí jazyk. Za tejto situácie matka označuje prijatie podradnej práce otcom za účelové, aby deklaroval pred súdom nízky príjem v záujme určenia čo najnižšieho výživného. Je aj predpoklad podľa matky, že otcovi k deklarovanému príjmu 520 eur mesačne sa budú vyplácať aj výkonnostné odmeny navyšujúce jeho príjem o 20 %. Podľa matky je žiaduce, aby otec doložil do spisu výplatné pásky o výške svojho príjmu u súčasného zamestnávateľa a tiež, aby súd lustráciou v bankách zistil úspory otca z príjmov ním dosahovaných v zahraničí. V súhrne ale trvá na tom, aby sa vychádzalo z potencionálneho príjmu otca, resp. z jeho reálnych majetkových, zárobkových pomerov tak ako tomu bolo v konaní pred okresným súdom.

15. Podľa názoru matky otec si musí uvedomiť prioritu svojej vyživovacej povinnosti pred všetkými inými výdavkami. Najskôr má povinnosť uhradiť výživné, až potom uspokojovať svoje potreby. Poznamenala, že otec výživné na maloletého syna platí vo výške sumy 170 eur mesačne tak, ako bolo určené napadnutým rozsudkom. Za nie nevyhnutné výdavky otca označila platby na internet a telefón, napokon podľa jej názoru otcom deklarované príjmy vzhľadom na jeho mesačné výdavkové položky sú v skutočnosti odlišné oproti reálnym. Otec svoju finančnú situáciu účelovo a úmyselne skresľuje, chce sa jej takýmto spôsobom pomstiť. Žiada potvrdiť rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch, vrátane určenej výšky výživného v sume 170 eur, ktoré je primerané a zodpovedajúce reálnym majetkovým, zárobkovým a iným možnostiam a schopnostiam otca.

16. Otec v písomnej reakcii na predchádzajúce vyjadrenie matky uviedol, že súhlasí, aby maloletý bol vychovávaný v osobnej starostlivosti matky z dôvodu, že matka s dieťaťom v súčasnosti býva v obci R., on v meste K. N. K. a vzhľadom na vzdialenosť by striedavá starostlivosť nebola vhodná.

17. Rozhodne sa ohradzuje voči tvrdeniam matky dieťaťa, že so synom nemá vybudovaný žiaden vzťah. Práve naopak, so synom sa majú radi, radi sa stretávajú, keď nie sú spolu telefonujú si, počas jednotlivých stretnutí čas trávia u neho v byte v K. N. K., alebo navštevujú rodinu, najmä starých rodičov, jeho súrodencov, podnikajú rôzne aktivity, ako napr. turistiku, bicyklovanie, návštevu historických pamiatok, kúpalísk. Práve uvedený popis aktivít nesvedčí o tom, že by sa maloletému synovi nevenoval, alebo nemal o neho záujem a nesvedčí ani o tom, že by s ním nemal vybudovaný dobrý vzťah. Syn navštevuje aj jeho domácnosť a on sa dokáže postarať aj po materiálnej stránke o maloletého. Je zamestnaný, čo preukázal aj pracovnou zmluvou, naopak, nezamestnaná je matka a vzhľadom na dobu nezamestnanosti (10 rokov) ani nemá záujem si prácu hľadať. Predkladá výplatné pásky o výške mzdy od nástupu do práce u súčasného zamestnávateľa a nemá ani s tým problém, aby si súd vylustroval v bankových domoch, či má nejaké úspory. Výslovne ale žiada, aby výdavky na zabezpečenie týchto správ

znášala matka maloletého, keďže tento dôkaz navrhovala ona. Predkladá aj potvrdenie SAD Žilina, z ktorého vyplýva, že cena cestovného lístka R. C. do R. - základná škola pre maloletého predstavuje mesačnú sumu 14,40 eur, čo znamená značné zníženie oproti deklarovanej sume nákladov na cestovné vo výške 80 eur mesačne. Žiada odvolací súd aj o zmenu rozhodnutia o úprave styku so synom v rozsahu odvolacieho návrhu, má totiž za to, že záujem syna si vyžaduje, aby spolu trávili dlhší spoločný čas.

18. Kolízny opatrovník písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepredložil.

19. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení, že odvolanie podal v zákonnej lehote na to oprávnený účastník, proti rozsudku, ktorému odvolanie je prípustné, odvolací súd nebol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, postupujúc podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP, rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil vo výroku o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matke (II.) a podľa § 388 CSP zmenil vo výroku o výške výživného (III.) a vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom na čas po rozvode manželstva (IV). Nedoťknutým zostal výrok I. odvolaním nenapadnutý o rozvode manželstva navrhovateľa a jeho manželky.

20. V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, upraví súd výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného (§ 24 ods. 1 Zákona o rodine).

21. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná (§ 24 ods. 3 Zákona o rodine).

22. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje záujem maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, prihliadne najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a jeho právo na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho styku s obidvomi rodičmi (§ 24 ods. 4 Zákona o rodine).

23. Je bez akýchkoľvek pochyb, že v odvolaním napadnutých častiach okresný súd rozhodoval o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva.

24. Odvolací súd prioritne vyhodnotil, či rodičia uzavreli kvalifikovanú dohodu v otázke osobnej starostlivosti o dieťa, v otázke úpravy stretnutí otca s ním, pretože podľa § 122 Civilného sporového poriadku ak vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozsudkom schválil dohodu rodičov, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie.

25. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom zvukového záznamu z meritórneho pojednávania konaného dňa 9.4.2019. Hoc z obsahu uvedeného záznamu je evidentné, že súd/sudkyňa viedla rodičov v otázkach úpravy ich práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode k dohode (čo do osobnej starostlivosti, rozsahu stretnutí otca s dieťaťom, úpravy výživného), avšak obsah zvukového záznamu nepreukazuje, že by rodičia mali uzatvoriť v dotknutých otázkach kvalifikovanú rodičovskú dohodu, ktorú by súd následne schválil. Uvedenému záveru napokon svedčí aj to, že výrokové vety odvolaním napadnutého rozsudku schválenie rodičovskej dohody súdom neobsahujú. Vzhľadom na uvádzané súvislosti odvolací súd konštatoval prípustnosť odvolania otca do všetkých výrokov rozsudku upravujúce práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode ich manželstva a ich aj podrobil odvolaciemu prieskumu.

26. Otec v štádiu odvolacieho konania prehodnotil svoj názor, upustil od striedavej rodičovskej starostlivosti o dieťa, súhlasil, aby maloletý syn bol zverený do osobnej starostlivosti matky s jej naväzujúcimi oprávneniami maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ okresný súd maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky rozhodol vecne správne, pretože zo zisteného skutkového stavu jednoznačne vyplynulo, že v starostlivosti u matky sú pre dieťa vytvorené

vhodné podmienky a túto formu starostlivosti o dieťa vyjadrujúce jeho záujem doporučil na základe vykonaného šetrenia aj kolízny opatrovník zastupujúci dieťa v konaní. Krajský súd následne konštatujúc vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu rozsudok v tejto odvolaní napadnutej časti podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil.

27. Nie sú pochybnosti o tom, že v dôsledku dlhodobého odlúčenia navrhovateľa/ otca od rodiny, ktorý vykonával prácu v zahraničí a z príjmu z pracovnej činnosti ekonomicky zabezpečoval svoju rodinu, sú citové väzby maloletého vo vzťahu k matke silnejšie. Otec podľa názoru odvolacieho súdu preukázal opravdivý záujem aktívne participovať na výchove a starostlivosti svojho syna, čo môže na čas po rozvode manželstva realizovať iba v rámci upravených stretnutí s maloletým. Hoc je názor maloletého dieťaťa vo veciach dotýkajúcich sa jeho výchovy veľmi dôležitý, avšak je rovnako dôležité, aby pre prípad rozvodu rodičov bol vytvorený priestor pre aktívny, pravidelný, intenzívny vzťah dieťaťa s rodičom ktorému ho súd nezveril do osobnej starostlivosti, pretože aj za situácie, že sa rodičia dieťaťa rozvedú a založia si vlastný osobný život, rodičmi svojim deťom zostávajú naďalej a deti naďalej majú právo ako na matku tak aj na otca. V súdnej veci je preukázané, že maloletý svojho otca pozná, stretávajú sa, nebolo preukázané, že by sa matka stretnutiam otca so synom bránila, prostredie otca je pre maloletého známe, nič podľa výsledkov vykonaného dokazovania nebráni podľa názoru odvolacieho súdu širšej úprave rozsahu stretnutí maloletého syna s otcom, a vychádzajúc z konštatovaných súvislostí sa priklonil k odvolaniu otca a jeho styk s maloletým upravil v širšom rozsahu, každý párný týždeň od soboty od 10.00 hod. do nasledujúceho dňa do nedele do 17.00 hod.

28. Otázka určenia vyživovacej povinnosti otca na maloletého na čas po rozvode manželstva je medzi rodičmi sporná. Matka trvala na potvrdení rozsudku o určení výživného v sume 170 eur mesačne, otec naopak v odvolacom návrhu žiadal určiť výživné na dieťa v sume 60 eur mesačne.

29. Niet pochyb o tom, že zákonnú vyživovaciu povinnosť k svojmu maloletému dieťaťu majú obaja rodičia. Krajský súd prioritne zdôrazňuje spotrebný charakter výživného, ďalej, že určená výška výživného od povinného rodiča na maloleté dieťa neslúži na zabezpečenie príjmu matky ale na úhradu mesačných potrieb dieťaťa. Matka je dlhodobo nezamestnaná, bez príjmu. Neuviedla ani v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca, že by sa medzičasom zamestnala a že by mala disponovať príjmom z pracovnej činnosti a neuviedla ani vážne okolnosti, ktoré by jej bránili zamestnať sa a usilovať sa o vlastný príjem. Otec u aktuálneho zamestnávateľa má mesačný príjem v sume 520 eur, avšak podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri posudzovaní možností a schopností otca správne vychádzal z jeho potencionálneho príjmu, ktorý by na území Slovenskej republiky v pracovnej pozícii zvärača mohol dosiahnuť. Hoc matka požadovala, aby sa zohľadnil potencionálny príjem otca dosahovaný v zahraničí v obdobnej pracovnej pozícii podstatne vyšší, avšak treba súhlasiť s tým čo konštatoval aj okresný súd, že dôvody ukončenia pracovného pomeru otcom v zahraničí (a jeho následný návrat na Slovensko) sú charakteru objektívneho.

30. Potencialitu príjmu otca vo výške sumy 1000 eur mesačne brutto v pozícii zvärača na území Slovenska vzhľadom na zverejnené mzdové rozpätie na internetovej stránke je možné aj podľa názoru odvolacieho súdu konštatovať. Treba ale zohľadniť, že otca by zaťažovala povinnosť z tohto príjmu zaplatiť odvody a daň, to znamená, že po splnení týchto povinností jeho čistý mesačný príjem by sa mohol pohybovať v sume okolo 700 eur. Treba tiež pripustiť náklady otca súvisiace bezprostredne výkonom tejto práce (napr. náklady dochádzky do práce, náklady na regeneráciu pracovnej sily a pod.). Vzhľadom na preukázané výdavky súvisiace so zabezpečením odôvodnených potrieb dieťaťa, jeho vek, ďalej na pokles aj cestovných nákladov súvisiacich s dochádzkou dieťaťa do školy - čo ani matka výraznejším spôsobom nerozporovala, odvolací súd v rámci zmeny rozsudku určil povinnosť otca platiť výživné na maloletého na čas po rozvode v sume 120 eur mesačne, túto sumu vzhľadom aj na individuálne okolnosti súdnej veci považoval za primeranú. Otcom navrhovanú sumu výživného 60 eur mesačne vyhodnotil za neprimerane nízku a dal za pravdu matke, že z tejto sumy by nebolo možné pokryť ani najnevyhnutnejšie potreby maloletého dieťaťa.

31. Čiastočná zmena rozsudku (v dvoch výrokoch) viedla k rozhodovaniu o trovách celého konania (prvoinštančné a odvolacie), keď aplikáciou § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nepriznal odvolací súd nárok na náhradu trov konania.

32. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.